

ffernefte Maade antydet; at der fra Regjerings Side var paatænt, eller nogenstunde vil blive paatænt, at andrage paa en Afvigelse fra denne Lov; men saalænge en Lov bestaaer, maa den agtes, og jeg troer ogsaa, at vi staae os Alle bedst ved at antage, at der ligger den allerstørste Garantie imod det, de tvende ærede Herrer Rigsdagsmænd frygte for, i selve Pensionsloven, og at denne Garantie er saa stærk, at man ikke yderligere behøver at sikkre sig; thi jo mere, man behøver at sikkre sig ved en strengere Foranstaltning, som dog alle ere strengere, end den oprindelige Lov selv var, desto mere svækker man maaskee Afgølsen for selve den oprindelige Lovbestemmelse.

Mosenorn. Jeg har den Overbeviisning, at det er i Kongehusets sande og velforstaaede Interesse, at der ikke paalægges Landet større Byrder til Kongehusets Medlemmers Underhold, end der er nødvendig efter samtlige Forhold. Jeg har ogsaa det Ønske, at det maatte opfattes af Folket saaledes, at der ikke bevilges Mere i denne Anledning end samtlige Forhold medføre. Hvilke disse Forhold ere, er ikke let ved et samlet Udtryk at angive, men ganske afsee fra Fortiden, fra tidligere Exempler, kan man ikke. Det glædede mig derfor at høre af den høitærede Finansminister ved denne Lovs Forelæggelse, at han havde forsynet sig med Oplysninger om, hvad der i tidligere Tilfælde var bevilget i Apanage; det vil blive meddeelt Udvalget, og jeg kunde ønske, at det der vilde blive bekendtgjort, thi endeel Bægt ligger der paa slige Antecedenter. Saavidt jeg kjender disse Data, som jo ikke ere saa fuldkommen bekendte, for en længere tilbageliggende Periode, da kan jeg ikke nægte, at jeg i visse Maader maa være enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts anden Valgtreds (Tscherning) i, at den Sum, som her er beregnet i Forslaget, synes at være temmelig betydlig. Jeg skulde meget seile, om ikke den Apanage, der blev tillagt Kong Frederik den

Femte som Kronprinds, var 58,000 Rbd., og om ikke den Apanage, som blev tillagt Prinds Christian, da han kom ned fra Norge, hvor han jo ogsaa stod i den samme Stilling som Kronprinds, og nylig var stegen ned af en Throne, var 58,000 Rbd. Vel veed jeg, at i en senere Periode Kronprindsen havde 90,000 Rbd., og at vi iffor have voteret Arveprindsens Apanage til 90,000 Rbd., men det er jo et andet Tilfælde, som ogsaa den høitærede Finansminister bemærkede, idet der her er Spørgsmaal om en Mand, som staaer andet Skridt fra Thronen, ikke om den, der staaer det næste Skridt fra Thronen. Arveprinds Frederik havde, om jeg ikke feiler, i sin Tid 40,000 Rd. Courant, og det er et Exempel, som ligger nærmere; jeg siger, det ligger i mange Henseender nærmere, thi det var ved Arveprinds Frederik det samme Tilfælde som her, at Apanagen var ikke blot til en enkelt Person's Underhold, men det var til en heel oppvørende Families Underhold, og det en Familie, i hvilken der blev draget den omhyggeligste Omfarg for Børnenes Udvikling og Uddannelse i alle Retninger, ved at anvende de fortrinligste Lærerkrefter, som dengang vare til Disposition her i Landet. At der vil blive gjort en lignende Anvendelse af den Apanage, der her voteres, det kunne vi vissefelig ikke betvivle, det bør Ingen tvivle om, det er vistnok Noget, som saa ganske følger af Forholdets Natur, at det ikke i mindste Maade kan drages i Tvivl. Der er andre Lande, hvor Folke-representationen med stor Omhu vaager over disse Forhold, det er navnlig, om jeg ikke ganske feiler, Tilfældet i Sverig, men dette Punkt vil jeg for Diebliffet ikke videre forfølge. Jeg troer, at man fuldkommen kan stole paa de Forpligtelser, som den Paagældende har paataget sig, idet han indtraadte i den Stilling, han nu beklæder, og til hvis Opfyldelse han vil erholde Midlerne ved vor Votering.